

Posudek vedoucího diplomové práce

Bc. Tomáš Daniček: *Urbanizace a problematika vlastnictví půdy v Etiopii*

Tomáš Daniček si vybral téma, které se na první pohled nemusí jevit jako příliš politologické, opak je však pravdou. Problematika vlastnictví půdy je v subsaharské Africe zcela zásadní, a to nejen s ohledem na dosud stále převážně agrární povahu subsaharských ekonomik, ale také s ohledem na tradice a historické konotace, jež jsou s držbou půdy spojeny. Ten, kdo rozhoduje o vlastnictví půdy, má tak obrovskou moc a vliv na chod společností, které na dané půdě žijí, a to platí dvojnásobně v případě Etiopie, jejíž „etnický federalismus“ znamená ve skutečnosti pro většinu etnických skupin útlak od dominujících Tigrajců. Neméně důležitá je pak i otázka urbanizace, zvláště pak její tempo a regulace. Etiopie je totiž jednou z nejméně urbanizovaných zemí, přičemž federální vláda Etiopie spatřuje právě v urbanizaci jeden z hlavních hybatelů dalšího pokroku, byť za cenu záboru a znehodnocení obrovského množství půdy, která by mohla být využita pro zemědělství. Tomáš Daniček si ve své práci vytkl velice důležitou otázku, a sice zda je právě ona podpora urbanizace vhodnou strategií v tváři v tvář prudce rostoucí populaci a poptávce po zemědělské půdě.

Autor při hledání odpovědi na danou otázku přichází se zajímavými tvrzeními, která opírá o velmi dobrou a zdrojově podloženou znalost dané problematiky a etiopského kontextu, což mu umožňuje velice fundovaně vyvracet mnohé rozšířené teze, které se (bohužel) nevztahují pouze na Etiopii. Jmenujme např. jeho polemiku s tvrzením, že přeměny malých farem na velké vedou automaticky k nárůstu produktivity, stejně jako i zavádění moderních technologií a další formy vnějších investic. Zajímavá je i autorova teze, že urbanizace sama o sobě nevede automaticky k ekonomickému rozvoji, ba dokonce naopak, že rozvoji může pomoci odrazování vesnické populace od migrace do měst. Tato zjištění jsou velice důležitá zvláště pak s ohledem na předpokládaný růst etiopské populace, která má v roce 2050 čítat okolo 190 mil. obyvatel (tedy zhruba o 83 milionů více než v současnosti).

Autor pro svoji práci zvolil, dle mého názoru zcela vhodně, metodu jedinečné případové studii, čemuž odpovídá velice fundovaný a rozsáhlý autorův narativ čítající 100 stran čistého textu, 18 (!) stran seznamu pramenů a sedm stran seznamu užití literatury, což je u diplomových prací počet věru nevídaný a velmi úctyhodný. Za zmínku stojí i skutečnost, že autorova fundovanost není dána „pouze“ 25 stranami seznamu pramenů a literatury, ale také osobní zkušeností ze ZÚ v Addis Abebě, kde autor hodnotil zemědělské projekty financované z prostředků české rozvojové asistence.

Na základě výše uvedeného mohu konstatovat, že po obsahové stránce nemám k předložené práci žádných zásadních výhrad. Po formální stránce by textu neškodilo místy poněkud ubrat z expresivity některých výrazů a slovních spojení, která působí spíše žurnalisticky či emotivně. Celkově však hodnotím i formální stránku velmi kladně, a proto mi nezbývá než práci **rozhodně doporučit k obhajobě**.

V Českém Meziříčí 10. 1. 2018

Mgr. Jan Prouza, Ph.D.